

Port Betaald  
Port Payé  
Pays-Bas



WATERSPORTVERENIGING

**FLEVO**



**LANGSZIJ**

JAARGANG 55  
NUMMER 2  
MEI 2026





# FLEVO INFO

Watersportvereniging Flevo / Jachthaven de Knar  
Knarweg 2-4-6, 3846 AH Harderwijk

Verenigingsgebouw	Contributie voor 2026	Havenmeester Havenkantoor
Jachthaven de Knar Knarweg 2-4-6 3846 AH Harderwijk tel. 0341-414542 website: www.wvflevo.nl e-mail: info@wvflevo.nl	Gezinslid € 93,50	Yuri Heemsker tel. 0341 42 32 71
	Lid € 67,35	<b>Kantoor administratie</b>
	Jeugd lid € 40,10	Sylvia Engelgeer-van Aken tel. 0341 79 85 63
	Entreekosten nieuwe leden € 33,70	
Bankrekening w.v. Flevo IBAN: NL38INGB0001000473		voor Duitsland: BIC: INGBNL2A

## Ere-leden

Lino Bijnen, Bert Aartsen

## Leden van verdienste:

Toos Aartsen-Brink, Jan Kersten, Hannie Megens-Gunsing, Antje Meijer-Brouwer, Marjoleine Brielsman, Maarten Kranenburg, Hans Duitman

## Bestuur

Rob Grasmeyer	Voorzitter	(06 10 95 00 23)
Hans Deutz	Penningmeester & havenadministratie	(06 11 34 75 92)
Co Oskam	Secretaris & vervangend Havencommissaris	(06 55 89 22 68)
Dick Sterken	Havencommissaris	(06 46 53 00 42)
Willem Verwijs	ICT & evenementencommissie	(06 29 56 55 27)
Chris Prast	Commissaris Zeilwedstrijden	(06 57 96 87 53)
Reinier Vissia	Clubhuiscommissaris	(06 20 35 40 42)
Arie van der Meijden	Algemeen bestuurslid	(06 18 01 26 41)
Natascha Verhagen	Commissaris Zeilopleidingen & Redactie	(06 39 50 90 12)

## Vertrouwenspersonen

Christie Rappol, 06 22 77 15 35    Jan Rappol, 06 12 30 40 00    tel. 0341 46 00 44

## Redactiecommissie

Natascha Verhagen, tel. 06 39 50 90 12    Jaap Madern

Vormgeving Langsijz    GraphFruits, Koen Hoffmann, tel. 06 53 66 61 64

**Inleveren copy en advertenties voor het verenigingsblad Langsijz:**  
Knarweg 2-4-6, 3846 AH Harderwijk, info@wvflevo.nl

Langsijz is het officieel orgaan van de Watersportvereniging Flevo opgericht 9 juli 1931 te Harderwijk en aangesloten bij het Watersportverbond onder nr. 89.

Jaargang 55  
Mei 2026

# LANGSIJZ 2



**Van de voorzitter** 4

**In Memoriam** 5-6

**Van de Havencommissaris** 7

**Even voorstellen: assistent havenmeester Annejon** 8

**Samen sterk in veiligheid en samenwerking** 9

**Van de Commissie Zeilopleidingen** 10

**Van de Wedstrijdcommissie** 11

**Van de Redactie, doe je mee?** 15

**Jaarprogramma 2026** 15

**Samen houden we de Randmeren vitaal** 16

**Jeugd en jongeren gezocht: heb je zo'n kind of ben je er één?** 19

**Kennismaking nieuwe leden** 19

**Lentekriebels** 20

**Yuri vertelt...** 22

**Nog ... dagen broeden!** 24

**Dankjewel-etentje** 25

**Het ritueel van de naamswijziging** 26

**What's in a name** 29

**Bacteriegroei in je dieseltank. Ken je dat?** 32

**De eilandbeheerder** 37



**Omslagfoto: Bij klussen hoort pauze, foto Natascha Verhagen**



*We kruipen langzaam maar zeker richting de zomer. Het moment van schrijven is half april, de haven begint weer tot leven te komen. Veel boten liggen inmiddels in het water terwijl andere nog op de kant staan. Daar zijn eigenaren druk bezig met poetsen en het aanbrenge van antifouling.*

Een bijzonder woord eigenlijk, fouling. Vrij vertaald betekent het niets meer dan ongewenste aangroei die de werking belemmert – een soort tandplak voor je boot dus. Vandaar ook antifouling: iets wat je liever voorkomt dan geneest. Om nou elke ochtend en avond met een tandenborstel langs de romp te gaan, gaat de meeste booteigenaren toch wat te ver, dus maken we in het voorjaar alles grondig schoon en brengen we een beschermende laag aan zodat de boot soepel en zonder hinder van aangroei door het water blijft gaan.

Terwijl veel booteigenaren zich richten op hun eigen schip, is er ook een groep die zich inzet voor ons allemaal: het B&O-team. Onder de bezielende leiding van Dick en Bert wordt de hele haven klaargemaakt voor het seizoen. Steigers worden schoongespoten en gecontroleerd, elektra en watervoorzieningen nagekeken, de wintertent wordt van de kop verwijderd, de drijfsteiger weer op zijn plek gelegd, het jollenveld opgeruimd... en zo kunnen we nog wel even doorgaan.

Weer of geen weer, iedere woensdag staan zij klaar. Ik heb ze in de regen zien werken, in vol ornaat met zuidwester, om een steiger schoon te spuiten. Met een gemiddelde leeftijd waar menig geranium

nerveus van zou worden, leveren zij een prestatie van formaat. Werk dat anders uitbesteed zou moeten worden of simpelweg zou blijven liggen. Dankzij hun inzet blijft onze haven in goede staat én kunnen we het liggeld betaalbaar houden. Daar profiteren we allemaal van, actief of minder actieve leden.

Tegelijkertijd zien we dat bepaalde werkzaamheden steeds lastiger zelf uit te voeren zijn door toenemende regelgeving en de benodigde expertise. Dat vraagt om zorgvuldige keuzes en een scherp oog op de balans tussen inkomsten en uitgaven. Gelukkig wordt dit nauwgezet bewaakt door onze penningmeester.

Ondertussen heeft de redactie weer een prachtig clubblad samengesteld. Misschien hielp het dat Jaap zijn nieuwe boot al helemaal op orde had. Ik kijk in ieder geval uit naar de uitleg van de bootnaam in een volgende *Langsij*. Mooi om te zien dat er opnieuw een goed gevuld blad ligt, vol verhalen van en voor leden.

En zo bewegen we richting een nieuw watersportseizoen. De agenda vult zich snel: de inschrijving voor de Woensdag Avond Competitie is geopend en de bemanning van de *Adriana* is al fanatiek aan het trainen om het veld in bedwang te houden.

Ik vaar dit seizoen graag eens een woensdagavond mee. Ook voor de jeugd staat er weer een mooi en actief programma vanuit de opleidingen klaar.

Tot slot zijn we als bestuur erg blij met de versterking binnen het havenmeesters-team. Verderop in deze *Langsij* stelt zij zich aan u voor. Een belangrijke aanvulling

die bijdraagt aan de continuïteit én het gezicht van onze haven.

Kortom: op alle fronten wordt hard gewerkt aan de voorbereiding van een nieuw, mooi seizoen. Ik wens iedereen alvast veel vaarplezier toe!

Rob Grasmeyer

## Namens vereniging WV Flevo

### In Memoriam

Woensdag bereikte ons het verdrietige bericht dat op maandag 30 maart jl. Hillebrand Boltjes is overleden. Hillebrand leed aan de ziekte van Alzheimer en mocht slechts 73 jaar worden.

Hillebrand was zeker zo'n 50 jaar lid van de watersportvereniging Flevo. Op de oude jachthaven de Knar zeilde hij met een catamaran. Er was destijds een enthousiaste groep catzeilers, zoals de gebroeders v.d. Meulen, Hans Duitman, Rob Vogelenzang en vele anderen.

Na het catzeilen kocht Hillebrand een kajuitjachtje. Wij kenden hem en zijn vrouw Rita vanaf de tijd dat zij met een Compromis zeilden. Hillebrand en Rita deden mee met Rondjes Polder, Rondje Noord-Holland en later de Flevoweekenden. Als voorbeeld, toen wij in Ketelhaven strandden vanwege teveel wind om naar Lelystad te zeilen, verzorgde Rita (met ongetwijfeld hulp van Hillebrand) dat er een bus gecharterd werd en de groep toch een heel gezellige avond beleefde.

De tochten met Hemelvaart hadden de laatste jaren als bestemming Terschelling. Hillebrand en Rita hadden inmiddels de Compromis ingeruild voor een prachtige Pikmeerkruiser. Zo kwamen wij ze tegen in Zierikzee, Rotterdam en bij de Zaanse Schans om maar een paar plaatsen te noemen. Op een gegeven moment stond er in de hal van de Kop van de Knar een levensgrote banner met de aankondiging van de Hemelvaart tocht. Hillebrand was een fijn Flevo lid. Nooit openlijke kritiek op bestuur of andere Flevo leden, maar altijd positief ingesteld.

Dat hij een warm hart voor de w.v. Flevo had bleek o.a. uit het feit dat de speeltuin in de nieuwe haven door Hillebrand gesponsord werd.

Wij wensen Rita, verdere familie en vrienden veel sterkte met dit verlies.

John en Antje Meijer

## In Memoriam

In één week twee keer een 'In Memoriam' schrijven.  
Het doet je beseffen dat het leven eindig is.

Op 3 april, Goede Vrijdag, is Hannie Megens-Gunsing overleden. De trouwe bezoekers van de Kop van de Knar kenden Hannie als vaste gast. Ze kwam bijna iedere zaterdagmiddag met haar scootmobiel naar de jachthaven. Eigenlijk altijd, of het weer of geen weer was. Met een vast clubje Flevoleden dronk zij haar biertje, een fluitje (!) en nuttigden zij met elkaar het avondeten. De laatste jaren niet zonder haar zuurstof apparaatuur.

Veel Flevoleden en hulpen in het clubhuis hebben van Hannie kunnen afkijken hoe zij een biertje tapte. Dat was logisch met haar werk in de horeca. Bij de watersportvereniging Flevo was zij degene, samen met Toos Aartsen, die zonder vragen 'gewoon' zorgde dat de ramen gelapt werden en verleende hand en spandiensten.

In 2017 werd zij daarvoor beloond en werd ze Lid van Verdienste.

Op het Sinterklaasfeest was zij met dochter, kleindochter en later achterkleindochter een vaste gast.

Haar man Gerard was al op onze oude jachthaven lid van het B&O team.

Heel moedig was het van haar en haar man, toen bij Gerard de ziekte van Alzheimer werd geconstateerd en dat zij dat op de haven kwamen vertellen. Toen Gerard overleed bleef Hannie niet bij de pakken neerzitten, maar pakte, positief als zij was, het leven alleen zonder Gerard weer op. Veel plezier beleefde zij van en met dochter, kleindochter, maar vooral haar achterkleindochter. Zij zullen haar heel erg missen.

Wij wensen hen en de overige familie veel sterkte.

Antje Meijer

# VAN DE HAVEN COMMISSARIS



*De afgelopen maanden heeft het B&O team weer niet stil gezeten. De jaarlijkse routine werkzaamheden werden enthousiast gedaan door deze vrijwilligers. Hier noem ik bijvoorbeeld het reinigen van de steigers zodat iedereen veilig van en naar zijn boot kan. Het zorgdragen voor het onderhoud aan onze buitenboordmotoren, maar ook het bijhouden van de groenperken. Op het strandje zijn de zwemlijnen weer geplaatst, dus neem gerust een duik. Bij het jollenveld is aangespoeld zand verwijderd en zijn de ligplaatsen duidelijker aangegeven en genummerd. Wij maken onze haven steeds beter ook voor onze gasten. Kijk maar naar de nieuwe verwijzingsbordjes.*

Over passanten gesproken, zij zijn een belangrijke bron van inkomsten voor de vereniging. Ieder seizoen ontvangen we meer watersporters die onze haven weten te vinden. In het hoogseizoen hebben we iedere vrije plaats in de haven nodig. Dus het vriendelijke verzoek van de havenmeester om aan hem te melden wanneer u voor één of meerdere nachten de haven verlaat. Dit kan op het havenkantoor of stuur een mailtje naar [havenmeester@wvflevo.nl](mailto:havenmeester@wvflevo.nl)

Per 1 mei is het sanitair boven in het clubhuis weer geopend. Bij controle door Rijkswaterstaat op het haventerrein is geconstateerd dat onze bilgewaterpomp en

zwartwaterpomp zijn uitgerust met een muntautomaat. Dit is tegen de regels die aangeven dat het gebruik gratis moet zijn. Daarom zullen wij de muntvoelers weghalen. Hoe wij het gebruik van deze installaties gaan organiseren, hoort u via de nieuwsbrief.

Tenslotte nieuws over het havenbeheer. Onze havenmeester krijgt versterking van een assistente. Misschien heeft u haar al op het terrein gezien, maar bij het lezen van deze editie is zij officieel in dienst getreden bij de WV Flevo. In deze Langszij zal zij zich zelf aan u voorstellen. Annejon van harte welkom.



foto's: Marjoleine Brielsman

## Even voorstellen: assistent havenmeester Annejon

*Hoi, ik ben Annejon en de afgelopen weken ben ik regelmatig op de haven geweest om te helpen met kranen. Inmiddels mag het hoge woord eruit: ik ga op de haven aan de slag als assistent havenmeester!*

Ik ben dol op bootjes, hou van de wind in de zeilen en van buiten zijn. Daar paste mijn voltijd kantoorbaan niet helemaal meer bij. Nog geen week nadat ik besloten had mijn bureau gedag te zeggen, hoorde ik dat Yuri wel wat hulp kon gebruiken. Perfecte timing! Ik heb inmiddels al wat dagen meegelopen en heb er ontzettend veel zin in om nu écht onderdeel te zijn van het WV Flevo team.

Ik ben straks zo'n twee dagen in de week aan het werk op de haven. Daarnaast zal ik af en toe toch ook achter een bureau moeten kruipen en als ik niet aan het werk ben, kun je me vinden op het water! Bijvoorbeeld op de woensdagen tijdens de WAC als voordekker op de FF Wit, of lekker aan het toeren met ons valkje Een. Verder vind ik stilzitten lastig en vind ik een heleboel dingen leuk. Als je daar meer over wilt weten, loop dan even langs op de haven voor een praatje!



## Samen sterk in veiligheid en samenwerking

*Binnen W.V. Flevo staan ontwikkeling, samenwerking en veiligheid centraal. De afgelopen periode zijn er weer mooie stappen gezet die we graag met jullie delen.*

### **BHV-opleiding: een wettelijke verplichting én een investering in veiligheid**

Een belangrijk onderdeel binnen W.V. Flevo is de BHV-opleiding. Deze is niet alleen wettelijk verplicht, maar vormt ook de basis voor een veilige werkomgeving voor iedereen. Dankzij deze opleiding zijn verschillende personen binnen W.V. Flevo goed voorbereid om adequaat te handelen in noodsituaties. Veiligheid begint immers bij kennis en vertrouwen.

### **WV Flevo en het B&O-team in actie**

Binnen WV Flevo spelen het B&O-team en onze vaste medewerkers een cruciale rol op het gebied van veiligheid. Hun inzet zorgt ervoor dat alles soepel verloopt bij een ongeval of calamiteit.

### **Opleidingsdag op zaterdag**

Enkele weken terug vond er weer een succesvolle opleidingsdag plaats. Hoewel het in het weekend was, was de betrokkenheid groot en de sfeer positief. Dit laat zien hoe serieus veiligheid wordt genomen binnen de organisatie.

### **Deskundige begeleiding**

De BHV-opleiding werd verzorgd door de instructeurs William Bakker (eerste hulp) en Reinier Vissia (brand en ontruiming).

Met hun kennis, praktijkervaring en enthousiasme wisten zij de deelnemers te motiveren en waardevolle inzichten te bieden. Hun bijdrage maakt het verschil tussen een standaardtraining en een leerzame ervaring die blijft hangen.

### **Samen vooruit**

Met initiatieven zoals deze blijven we bouwen aan een sterke, veilige en goed voorbereide vereniging. Dank aan iedereen die heeft deelgenomen en bijgedragen aan het succes van deze dag. Samen zorgen we voor een veilige werkomgeving!

Reinier Vissia  
Clubhuiscommissaris





## VAN DE COMMISSIE ZEILOPLEIDINGEN

### Zomer vol zeilplezier bij WV Flevo

De zomer komt eraan en dat betekent: tijd voor de leukste weken op het water! Ook dit jaar organiseert WV Flevo weer haar populaire zeilweken voor de jeugd. Een unieke kans voor jonge zeilers om een hele week lang actief bezig te zijn met zeilen, nieuwe vaardigheden te leren én vooral heel veel plezier te maken.

Tijdens de zomervakantie worden er vier zeilweken georganiseerd, waarbij kinderen van maandag tot en met vrijdag dagelijks (bij geschikt weer) het water op gaan. In vijf dagen doorlopen zij een compleet lesprogramma, afgestemd op hun niveau. Beginnende, vaak jongere zeilers varen meestal in een Optimist, terwijl oudere en meer ervaren deelnemers doorgroeien naar Splash, Laser en RS Feva. Zo is er voor ieder kind een passende uitdaging.

De dagen zijn goed gevuld: van ongeveer 09.00 tot 16.30 uur staat alles in het teken

van zeilen, leren en samenwerken. Tussendoor is er tijd voor pauze en natuurlijk de gezellige momenten aan de wal, zoals de inmiddels bekende pannenkoekenlunch. Veiligheid staat altijd voorop, met ervaren instructeurs en begeleiding op het water.

De zeilweken zijn niet alleen leerzaam, maar vooral ook ontzettend leuk. Veel kinderen kijken hier het hele jaar naar uit en bouwen in één week zelfvertrouwen op én mooie herinneringen met leeftijdsgenoten.

### Alles op een rij

- Voor beginners en gevorderden
- Lessen in Optimist, Splash, Laser, RS Feva
- Kleine groepen met ervaren instructeurs
- Afwisselend programma met praktijk, spel en gezelligheid

Meer informatie en inschrijven via de website van WV Flevo [www.wvflevo.nl](http://www.wvflevo.nl).



## VAN DE WEDSTRIJD COMMISSIE

### De WoensdagAvondCup komt er weer aan!

In november zijn we massaal ingedommeld: het zeilen verdween naar de achtergrond en wandelen in pakkeweer werd ineens volksvermaak. Onder invloed van glühwein of choco met rum doe je vervolgens rare dingen. Ik weet niet waar het misging, maar ineens was Joep verkocht. De ADHD'er is op de trailer richting noord Duitsland verscheept om daar dienst te gaan doen als wedstrijdboot voor gehandicapten. Eigenlijk niets vreemds voor Joep dus.

Sinds ik de keuze heb, heb ik alleen maar snellere boten gehad. Vrij logisch na een traumatische zeiljeugd op een niet vooruit te trappen stalen Friesland. Joep was van het "altijd haast"-type, maar blijkbaar

word ik oud. Of ik nou onbewust beïnvloed ben door het groepje jeugdgedeliquenten uit de WAC startgroep 1, of dat ik Youtube filmpjes heb geromantiseerd, het resultaat is in ieder geval dat ik een Marieholm IF heb gekocht. De Zweedse schone zal in mijn handen flink misbruikt worden. (klinkt als een Veluws tafereeltje) Ze heeft 54 seizoenen overleefd, dus mij kan ze ook wel hebben... gok ik.

Ik denk nog steeds dat ik af en toe een rondje ga toeren en aan boord van de IF blijf slapen. Ondertussen wordt het dek wel volledig ingericht op wedstrijden en mag de 140 Ampère accu plaatsmaken voor een anorexia uitvoering. Vanwaar zo'n mega accu in een Marieholm? Is dit voor de jacuzzi of de koffiebar op 230V? Gewichtsreductie op een boot die twee-

## VAN DE REDACTIE

### Inleverdata copy voor de Langszij in 2026:

Voor editie 3 - juli 2026

4 - november 2026

15 juni 2026

15 oktober 2026



eneenhalf keer zo zwaar is als Joep, het gaat nergens over. Maar toch, we hebben nu vijf Marieholm IF's in startgroep 1 van de WAC, dus alle kilo's tellen.

Nieuwe spi is besteld, alleen de genua en het grootzeil zijn nog uit de tijd van de trollen en de Vikingen. Komt van de winter wel, hou ik mezelf voor. Ondertussen rennen de euro's nog sneller uit mijn zak dan dat de vogels mijn dek onder schijten.

Op de achtergrond zijn er alweer voorbereidingen voor de Wolderwijdcup. Dit jaar op 19 en 20 september, dus zet de datum alvast in de agenda. Wij verwachten meer boten uit Nijkerk en Spakenburg omdat de Nacht van Spakenburg is verplaatst naar 29 en 30 mei. Altijd super gezellig met de mannen en vrouwen uit het westen.

De inschrijvingen voor de WAC komen gestaag binnen. Ik weet echter dat een behoorlijk aantal schippers weer gaat wachten tot vlak voor de eerste start. Jullie maken het m'n fossiele brein makkelijker als ik niet op het laatste moment boten hoeft toe te voegen. In de commissie hebben we het gehad over lijfstraffen, maar we zijn uiteindelijk uitgekomen op het verplicht uitdelen van rondjes in de Kop vd Knar. Op tijd inschrijven dus!

Er is overigens een nieuwe regel bijgekomen die niet omschreven staat in de voor-aankondiging of Notice of Race (NoR); bij de finish een blijk van waardering uiten voor de helden van de Adriana. Het mag een bescheiden duimpje zijn, maar een diepe buiging is meer op z'n plek. De mannen en vrouwen zijn reeds in opperste



staat van paraatheid. De Adriana ligt klaar, de olie is ververs, de dieseltank gevuld en het dek geboend. Fantastisch dat ze er ook dit seizoen weer bij zijn.

Laten we seizoen 2026 maken tot het beste seizoen ooit. Iedereen staat te popelen om de wedstrijd baan weer op te gaan. Het blijft ook de leukste breek van de week die ik kan verzinnen.

Tot slot wil ik afsluiten met de filosofische woorden: Fanatiek is goed, maar sportief is beter, het gaat uiteindelijk om een rolletje drop.

Tot op het water!

Chris Prast  
Wedstrijdcommissaris



**NIEUW ADRES!**

STEPHENSONSTRAAT 17 – HAL 25  
HARDERWIJK

TELEFOON  
0341-427216

WHATSAPP  
06 82 07 93 74

E-MAIL  
ZEILMAKERIJ@HOUTKOOP.NL

WEBSITE  
WWW.HOUTKOOP.NL



**NIEUWE BOOTKAP OF SPRAYHOOD?**

SPECIALIST IN BOOTKAPPEN, CANVAS MAATWERK VAN ZEILHUIKEN EN SPRAYHOODS.

**DIGITAAL METEN EN SNIJDEN**

MEEST EXACTE EN SNELSTE PROCES VOOR UW BOOTKAP VERVANGING.

**REPARATIE BOOTKAPPEN**

RUIM 30 JAAR VAKKUNDIGE ERVARING IN HET REPAREREN VAN BOOTKAPPEN

**REINIGINGSPRODUCTEN**

VERKOOP VAN DIVERSE REINIGINGSPRODUCTEN VOOR UW BOOTKAP

Altijd een passende Biminitop voor uw boot!

Uitgevoerd in Aluminium of RVS in vele kleuren

Kijk eens rond op onze website of neem contact met ons op



- Biminitops
- Sloepkappen
- Sprayhoods
- Dekzeilen

- Biminitop Hoezen
- Reparaties
- Wasserij Bootkap & Kussens
- Snelle Levertijden!

**Go Nautic Zeilmakerij**

LAAKWEG 12 NIJKERKERVEEN

WWW.GONAUTIC.NL | INFO@GONAUTIC.NL

06-308 906 23



## VAN DE REDACTIE, DOE JE MEE?

Onze Langsij is van ons allemaal. Het leeft dankzij de verhalen, ideeën en inzet van leden. En juist daarom doen we een oproep: we zoeken mensen die willen meedenken, meeschrijven en meedoen.

Lijkt het je leuk om redacteur te worden? Je hoeft geen ervaren schrijver te zijn. Enthousiasme en betrokkenheid zijn belangrijker. Samen zorgen we ervoor dat elke editie weer interessant, herkenbaar en leuk is om te lezen.

Schrijf je liever af en toe een stukje? Ook dat kan. Denk aan een verslag van een mooie vaardag, een bijzonder moment op het water, een ervaring die je wilt delen, of gewoon iets wat anderen inspireert. Alles wat te maken heeft met de prachtige watersport is welkom.

Daarnaast zoeken we mensen die onze social media willen ondersteunen. Zo be-

reiken we nog meer leden en houden we iedereen betrokken bij wat er speelt.

En misschien wil je zelf wel eens in de schijnwerpers staan. We zoeken ook leden die het leuk vinden om geïnterviewd te worden. Een goed gesprek levert vaak verrassende verhalen op die verbinden.

Kortom, Langsij maken we samen. Hoe meer mensen meedoen, hoe leuker en levendiger het blad wordt. Wil je bijdragen, op wat voor manier dan ook? Laat het ons weten.

We horen graag van je. Je kunt je melden via [info@wvflevo.nl](mailto:info@wvflevo.nl).

## JAARPROGRAMMA 2026

<b>JUNI</b>	7	Combi (inhaal 2025)
	12	Bokkingrace
	20	95 jaar Jubileum
<b>JULI</b>	3 - 5	Marieholm Lustrum
	20 - 24	Eerste zeilweek
	27 - 1 aug	Tweede zeilweek
<b>AUGUSTUS</b>	17 - 21	Derde zeilweek
	24 - 28	Vierde zeilweek
	26	Laatste WAC
	29 - 30	Medemblik 24 uren
	<b>SEPTEMBER</b>	2
	6	Slotdag WAC
	19 - 20	Wolderwijdcup
	27	Combi Randmeren 2026
<b>OKTOBER</b>	24	Sluiting Vaarseizoen
	25	Wintertijd
<b>NOVEMBER</b>	21	Sinterklaasviering
<b>DECEMBER</b>	11	Algemene Vergadering



## Samen houden we de Randmeren vitaal



*Harderwijk en de jachthaven Knar liggen op een uniek knooppunt in de Randmeren. Voor de leden van WV Flevo is het Wolderwijd de toegang naar een uitgestrekt vaargebied. Tegelijkertijd is het Wolderwijd samen met het Veluwemeer en Eem- en Gooimeer een kraamkamer voor zeldzame vogels en een onmisbare schakel in de Europese natuur. Hoe houden we de balans tussen vaarplezier en vogelrust? Gebiedsoöperatie Gastvrije Randmeren spant zich in om te zorgen dat we over 20 jaar nog steeds in een vitaal en levendig gebied kunnen varen.*

Ruimte voor de vogel, ruimte voor de boot. De Randmeren zijn voor een groot deel Natura 2000-gebied. Dat betekent dat Nederland internationale afspraken heeft over het beschermen van de verscheidenheid aan planten en dieren. De ondieptes en rietkragen rond Harderwijk en de andere meren zijn essentieel voor de duizenden watervogels die hier rusten en hun voedsel zoeken.

Natuurbeheerders maken ruimte voor watervogels door rustgebieden te markeren. Kwetsbare zones worden met een boeienlijn of palenrij afgesloten om onbedoelde verstoring te voorkomen. Door deze af-

sluitingen te respecteren helpt u als watersporter mee aan de bescherming van watervogels.

Om ruimte voor de boot te maken, maait de gebiedscoöperatie in de zomer bepaalde soorten waterplanten. We maaien in het Wolderwijd, Veluwemeer en de andere meren daar waar het kan voor de bevaarbaarheid, maar laten we staan wat moet voor de waterkwaliteit en de watervogels.

Daarnaast doen wij er alles aan om onze 13 recreatie-eilanden – waaronder Knarland

en de Biezen – zo in te richten dat mens en natuur naast elkaar bestaan. Terwijl u geniet van een picknick op de steiger of een nachtje aan de kade, bieden de luwe zijdes van de eilanden een schuilplaats voor vissen en amfibieën en een broedplaats voor bijvoorbeeld ganzen.

Onze overtuiging is dat natuur en recreatie geen tegenpolen zijn, maar elkaar versterken. Een gezonde natuur zorgt voor helder water en een rijke beleving aan het roer of op de plank. Gastvrije Randmeren beheert de natuurhavens en vaargebieden, zodat u kunt blijven genieten op het water.

We wensen de leden van WV Flevo een fijn vaarseizoen!

### Nieuwtjes uit het gebied

- Afgelopen jaren hebben we bij eiland de Kluut in het Veluwemeer verdiept

tot 1.80 meter N.A.P. voor meer vaar ruimte aan de oostkant van het eiland. Ook tussen Pierland en Nunspeet wordt verdiept. De aannemer is daar nog tot uiterlijk 2027 aan het werk;



*Het verdiepte vlak bij de Kluut*





Het verdiepte vlak bij Pierland

- Gaat u binnenkort richting het Eemmeer? Houd er dan rekening mee dat Rijkswaterstaat daar nieuwe natuur aanlegt. Om de waterkwaliteit te verbe-

teren en vissen en vogels een beter thuis te geven, worden er richels van zand en riet aangelegd langs de zuidoever. Door de werkbetoning is het tot september niet mogelijk om een rondje om de Dode Hond te varen;

- In verband met onderhoud aan de Stormvloedkering Ramspol is de Ramsgeul van 26 mei t/m 15 juni gestremd. De recreatievaart kan passeren via het Ramsdiep;
- In het weekend van 13 en 14 juni vindt u Gastvrije Randmeren op het water van het Wolderwijd en Veluwemeer in de 'Varen doe je samen' on tour. Wie weet tot dan!

Het team van Gastvrije Randmeren

*De gebiedscoöperatie Gastvrije Randmeren zorgt namens 15 gemeenten voor het beheer en onderhoud van de recreatieve functies van de meren. Speciale aandacht gaat daarbij uit naar vaarwater, fietsverbindingen en recreatie bij aanlegplaatsen en eilanden.*

*Wilt u meer weten over onze projecten en andere ontwikkelingen op en rond de Randmeren?*

*Kijk dan op onze vernieuwde website [www.gastvrijerandmeren.nl](http://www.gastvrijerandmeren.nl) en ga in het hoogseizoen goed voorbereid het water op door vooraf even [www.waterplanten.nu](http://www.waterplanten.nu) te checken.*

*Heeft u vragen naar aanleiding van dit artikel dan bent u via [info@gastvrijerandmeren.nl](mailto:info@gastvrijerandmeren.nl) altijd welkom.*

## Jeugd en jongeren gezocht: heb je zo'n kind of ben je er één?

*Lieve grote mensen, de redactie van Langsij is op zoek naar jeugd en jongeren. Dat kunnen jullie kinderen zijn, jullie kleinkinderen, buurkinderen, neefjes, nichtjes, aanplakkinderen, enz.*

We willen hen het hemd van het lijf vragen over allerhande dingen. Bijvoorbeeld over hoe het is om (altijd maar) met jullie mee te varen. Of over hun eigen zeilavonturen. Of over hun boot(je), hun belevenissen op het water of juist aan wal, over het springkussen dat 's zomers op het veld staat, over zeillessen, over het leren van knopen, over zeilvakanties, zeillessen en ga zo maar door.

### Heb je zo'n kind of ben je er één?

Stuur een mail naar [info@wvflevo.nl](mailto:info@wvflevo.nl). Margriet maakt een afspraak, vraagt dat

hemd van het lijf én schrijft er een stukje over voor in de Langsij. De geïnterviewde zorgt zelf voor een leuke foto. Van zichzelf of de boot of de lucht of nou ja, we zien wel en als een foto niet lukt, mag een tekening ook.

O ja. Wel handig om te weten wat de redactie van Langsij onder jeugd verstaat: 0-12 jaar = jeugd, 13-25 jaar = jongeren

Als je oud bent maar je je jong voelt, mag je ook reageren. Je komt dan echter wel in een andere rubriek. 😊

## Kennismaking nieuwe leden

*Op vrijdagavond 13 maart vond de kennismakingsavond voor nieuwe leden plaats. Zo'n zestien nieuwe leden kregen informatie over onze haven en maakten kennis met Jolanda achter de bar, havenmeester Yuri en de bestuursleden. Ondergetekende probeerde een aantal aanwezigen te enthousiasmeren om een bijdrage te leveren aan de redactie en er was veel interesse in onze zeilopleidingen. Natuurlijk werd ook deelname aan de WAC van harte aanbevolen.*

Tijdens de avond werd benadrukt hoe belangrijk WV Flevo het vindt om te verbinden, want samen maak je de vereniging. Ook werd uitleg gegeven over de wachtlijsten voor ligplaatsen. Daar is helaas geen duidelijke voorspelling voor te geven: het kan om maanden gaan, maar ook om jaren. Gelukkig wordt dit zorgvuldig bijgehouden door Yuri en krijgt men vanzelf bericht zodra er een plek vrijkomt.

Na het algemene gedeelte over de verschillende commissies en activiteiten was er ruimte voor een drankje, een goed gesprek en het stellen van aanvullende vragen. Zo konden de nieuwe leden meteen de gezellige sfeer ervaren van onze mooie Kop van de Knar.

Natascha Verhagen

# Lentekriebels



*Delfino | Frans en Karin Meijer  
Aanbrengen antifouling*



*Llyv Dirk Wijnands  
Cleanen*



*Hobby-cat F18 | Gerrit en Linda Wessels  
Anti-slip vervangen*



*Baltimore | Wijnald Doorenbos  
Polijsen*



*Wat Vlie | Ernst van Kammen  
Plamuren, schuren en schilderen*



*Aquilon | Willem Coers  
Alles poetsen en in de was zetten*



*Kalypso | Jacques Meuleman  
Antifouling aanbrengen (en de rest)*



*Balance | Joost Eisen  
Poetsen*



*Ankepuf | Lambert en Rijna van As  
Ontvetten, poetsen en antifouling aanbrengen*



*Swajurka | Jeroen kleen*



*Stamper | Dick van Beek en Bastiaan van Hierden  
Aanbrengen Kabelaring (stootrand van touw) en  
antifouling*



*Roodkapje | Patrick van Munsteren  
Van alles*



## Yuri vertelt...

*Bij binnenkomst in het havenkantoor zie ik meteen een enorm flatscreen aan de muur hangen met daarop een luchtfoto van de haven.*

*'Mooie foto', zeg ik. 'Ja', zegt Yuri, 'het zijn 12 foto's die aan elkaar zijn geplakt. Heb ik zelf gemaakt met mijn drone. Kijk, hier heeft ie gehangen.' Hij wijst naar een plek op het scherm. 'Ik heb 'm om zijn as laten draaien en die 12 foto's ermee gemaakt. Een hobby van mij. Leuk resultaat, maar het scherm is er uiteindelijk niet voor bedoeld.' Ik stel vast dat we al met het interview zijn begonnen.*

'Het scherm is onderdeel van een nieuw systeem. We zijn bezig *e-Captain* te implementeren. Het is een administratiesysteem, maar je kunt er ook ligplaatsen mee beheren. Werkt heel handig met een touchscreen waarop de ligplaatsen worden weergegeven. Als ik iets na wil kijken, bijvoorbeeld hoe lang de plek beschikbaar is voor een passant, hoef ik maar op het scherm te drukken en alle informatie van die ligplaats is beschikbaar.'

'En dan gaat het bord met al die kaartjes weg?' vraag ik hem. Ik ben diep onder de indruk.

'Ja,' zegt hij lachend. 'We gaan met onze tijd mee. Het oude bord voldeed ook, hoor, maar alleen als niemand zich er verder mee bemoeide. Het is de bedoeling dat ook het kassasysteem en de ledenfacturatie aan het softwarepakket worden toegevoegd. Dan hebben we alles digitaal.'



Yuri vertelt dat het projectteam dat dit nieuwe systeem binnen de vereniging implementeert uit Hans Duetz, Monique Tolhuizen en Willem Verwijs bestaat. Sylvia Engelgeer doet het administratieve deel en Yuri is verantwoordelijk voor het praktische deel binnen het havenkantoor.

'De implementatie neemt, naast het kranen, een flinke hap uit mijn tijd. *(ten tijde van het interview is het kraanseizoen volop op gang gekomen, red.)* Het werkt op dit moment, maar er zijn nog kinderziekten en hiccups. Het vraagt nu natuurlijk nog inspanning, maar het gaat veel voordeel bieden.'

Ik vraag hem wanneer het klaar moet zijn. 'Medio mei moet de basis er wel staan. De doorontwikkeling kan nog wel een jaar duren.'

Ik vraag hem of er nog iets is gebeurd in de haven in de winterperiode.

'Er speelt momenteel niet zoveel. Weinig spectaculairs. Ik ben net een maand terug van vakantie. Die is mij trouwens heel goed bevallen.'

Yuri vertelt dat hij gedurende het winterseizoen verlof had, maar toch ook allerlei kleine klusjes heeft gedaan. Met enige regelmaat liep hij over de haven, met name na slecht weer. 'Je woont ten slotte op de haven, nietwaar?'

Dat het niet zo spectaculair is geweest, betekent niet dat er niets is gebeurd, vertelt Yuri verder.

'Er is een hellingbaantje gemaakt bij het Jollenveld. De boten kunnen daardoor met meer gemak te water worden gelaten. Verder zijn er een aantal beschadigingen in de bestrating bij de kraan hersteld en er is een nieuwe botenkar aangeschaft. Werkt net even anders en is stabiel. De oude kan met pensioen.'

Ik vraag hem of er verder nog iets bijzonders is dat hij wil vertellen.

'Nou,' zegt hij, 'momenteel wordt er veel aan de boten geklust. Ieder jaar zijn er wel een paar klussers die de bestrating niet of niet goed afdekken bij het schilderen. Als ik het zie, zeg ik er wat van. Dat afdekken is een eis van de haven en ook van Rijkswaterstaat. Het is een kleine moeite waarmee de haven haar nette aanzicht houdt'.

'Rijkswaterstaat?', vraag ik. 'Ja,' zegt hij, 'we hebben nog niet zo lang geleden controle gekregen van een inspecteur van Rijkswaterstaat. Die komt onverwacht en checkt alles, van de millieustraat tot de watervoorziening en de bilgewaterafvoer. Ik heb begrepen dat Rijkswaterstaat vergeleken met voorgaande jaren strenger controleert en handhaaft. Ze kijken naar hoe mensen aan hun boot werken, naar het gebruik van bepaalde materialen en middelen, zoals anti-fouling. Ook checken ze of de eigenaren de bodem wel afdekken bij het schilderen.'

Ik kijk hem verbaasd aan. Yuri lacht. 'De inspecteur is zelfs naar een van de leden gelopen die anti-fouling aan het

aanbrengen was. Hij vroeg het lid, dat overigens een keurig zeiltje onder zijn boot had liggen, of er toezicht werd gehouden op het afdekken. Toen had het lid gezegd dat ie op z'n donder van mij zou krijgen als hij de boel niet goed afdekte. Kijk, natuurlijk ben ik niet graag een politieman op de haven, maar soms moet ik streng zijn. Nog even los van de eisen van de vereniging en het gezonde

verstand, maar als een inspecteur van Rijkswaterstaat vindt dat bij het schilderen van een boot de regels zijn overtreden, krijgen zowel de booteigenaar als de haven een flinke boete.'

Het is weer tijd om af te ronden. Het interview zit erop.

Jaap Madern

door Marjoleine Brielsman



Nog ... dagen  
broeden!

## Dankjewel-etentje

*Ieder jaar in maart organiseren we het dankjewel-etentje, bedoeld voor de vele leden die zich het afgelopen jaar hebben ingezet voor onze vereniging. Het gaat om een lange lijst betrokkenen: ereleden, leden van verdienste, het B&O-team en vele anderen die op uiteenlopende manieren hun bijdrage leveren aan WV Flevo.*

Het is eerlijk om te zeggen dat onze haven en alle activiteiten daaromheen niet zouden kunnen bestaan zonder vrijwilligers. Denk aan het onderhoud van het terrein, de organisatie van evenementen, de zeilopleidingen, de WAC en de Langsij. Ook de bemanning van de Adriana, onze vertrouwenspersonen, de leden die hebben bijgedragen aan de implementatie van e-Captain en de bezetting van het havenkantoor in de winterperiode verdienen hierbij een speciale vermelding.

Met zoveel inzet was het dan ook mooi om met een grote groep samen te komen en te genieten van een heerlijk buffet. Het eten smaakte uitstekend en als afsluiting kon iedereen nog een ijsje kiezen. Een geslaagde avond, waarin waardering en gezelligheid hand in hand gingen en waarin opnieuw duidelijk werd hoe sterk onze vereniging is dankzij de inzet van haar leden.

Natascha Verhagen



# Het ritueel van de naamswijziging

door: Jaap Madern

*Na alle keuzes die gemaakt worden rond de aanschaf van een boot volgt vaak een gesprek over de wijziging van de naam. 'We hebben een mooie boot gekocht, maar de naam die erop staat, kan echt niet!' En dan krijgt de boot een nieuwe naam.*

Over het herdopen van een boot doen veel verhalen de ronde. Sommige booteigenaren verwijderen de oude naam en plakken simpelweg een nieuwe op het schip. Anderen vrezen mogelijk onheil dat kan losbarsten wanneer het juiste ritueel niet wordt gevolgd. De zoektocht naar wat het juiste ritueel is, brengt ons bij de volgende vraag: hoe hoort het eigenlijk?

Zoals iedere schipper vermoedt, is een schip geen dood object maar een entiteit met een ziel. Dat is de reden waarom veel schippers verliefd op hun boot worden, er liefdevol voor zorgen en er soms zelfs tegen praten. Volgens de overlevering staat elke scheepsnaam geschreven in het *Logboek van Neptunes*. Sinds mensenheugenis is het in ieder havencafé bekend dat degene die de naam van een schip uitwist zonder daarbij de juiste egards in acht te nemen, om problemen vraagt. Door een naam plompverloren te wijzigen, kan het zijn dat het schip onzichtbaar wordt voor de goden. Hoe dan bescherming te bieden? Sommigen fluisteren zelfs dat zo'n naamswijziging wordt gezien als een poging de zee te bedriegen. Naar verluidt kan niets Neptunes chagrijniger maken.

Tuurlijk moet je je niet laten weerhouden de naam van je boot te wijzigen. Er zijn namelijk een heleboel suffe bootnamen en met een suffe naam op je boot wil je nu eenmaal niet varen. Hieronder kun je lezen hoe je het chagrijn van Neptunes kunt voorkomen én kunt zorgen voor een behouden vaart.

Om een naam op een goede manier te wijzigen, moet je een tweedelige cere-

monie doorlopen. Het eerste deel heet *De Schoonmaak* en het tweede *De Herdoop*.

## De Schoonmaak

Voordat de nieuwe naam ook maar in de buurt van de romp komt, moet elk spoor van de oude naam verdwijnen. Denk hierbij aan reddingsboeien, sleutelhangers, de naam op de boeg, op de spiegel en niet te vergeten de naam in het logboek.

De volgende stap is het vernietigen van het oude. Vroeger werden oude naamplaten ritueel verbrand of diep in de zee gegooid. De moderne variant hiervan is alles op ecologische wijze af te voeren als klein chemisch afval óf al het oude materiaal netjes in de vuilcontainer te deponeren.

De laatste stap van de schoonmaak is symbolisch: de naam teruggeven aan de zee. Schrijf de oude naam op een klein blokje hout of een stukje papier en laat dit zinken of wegdrijven in het water.

## De Herdoop

Pas als de oude naam volledig uit het geheugen van de oceaan en dus uit het *logboek van Neptunes* is gewist, mag de nieuwe naam onthuld worden. Plaats de nieuwe naam op de boot. In vroeger tijden werden de namen van de goden van de winden (Eolus, Boreas en Zephyrus) aangeropen en om hun gunst voor de nieuwe naam gevraagd. De moderne variant hiervan is wat ongewis. Het omvat in ieder geval het benaderen van familie, vrienden en steigerenoten met de vraag wat men van de nieuwe naam vindt.

Net als bij een eerste doop moet er vervolgens champagne vloeien: er moet een klein beetje over de boeg. Vroeger werd de fles tegen de boeg kapotgeslagen, maar dat is erg zonde van de lak en van de champagne. De rest van de champagne is namelijk voor de genodigden bij de ceremonie.

Natuurlijk kan het bovenstaande worden aangevuld met allerlei rituelen die de eigenaar(s) nodig vinden. Mocht je ervan overtuigd zijn dat je bij de doop van je schip een dansje moet doen in een lichtroze berenpak, dan staat niets je daarbij in de weg. Er zal hooguit nog lang over worden nagepraat in de Kop van de Knar.

Volgens de overlevering zijn er nog een aantal zaken die nadrukkelijk vermeden moeten worden. Zo is het niet oké als er spullen met de nieuwe naam van de boot aan boord worden gebracht zolang er nog niet is herdoopt. Ook schijnt het herdopen

op een vrijdag historisch gezien gevoelig te liggen. Misschien omdat hierdoor het bijwonen van de vrijdagmiddagborrel wordt gefrustreerd? Wie zal het zeggen. Ook mag de nieuwe naam pas hardop aan boord worden uitgesproken op of na de ceremonie. Tot die tijd kan men zich aan boord zo nodig bedienen van al dan niet betekenisvol binnensmonds gehum.

Tot zover het ritueel van de naamswijziging. Vergeet bij dit alles niet dat de modernste 'goden' van de scheepvaart tegenwoordig ook op de wal zijn gehuisvest. Stel ook hen tevreden! Zo moeten 'de goden' die zich momenteel van de naam *Verzekering* en mogelijk van de naam *Rijksinspectie Digitale Infrastructuur* of *Kadaster* bedienen, van de wijziging op de hoogte worden gesteld. Vergeet hierbij ook de havenmeester niet. Hoezeer je Neptunes ook te vriend wil houden, zorg dat je papierwerk net zo waterdicht is als je ritueel.



Bij het maken van de fotocollage van klussende Flevoleden (zie elders in de Langszij) treffen Natasja en ik Willem Coers, de schipper van de *Aquilon*. Terwijl Natascha foto's maakt, vraag ik hem of ik hem ook over zijn boot mag interviewen. Dat mag en een afspraak volgt.

Omdat Willem en Els Coers in Cuijk wonen, beeldbellen we elkaar.

'Onze boot heet de *Aquilon*. Dat betekent God van de Noorderwind, een mythologische naam dus.'

Ik vraag hen hoe zij aan die naam zijn gekomen.

'Die stond er al op toen we de boot kochten,' zegt Willem. 'We vonden de naam mooi en toepasselijk. Vandaar dat de naam is gebleven. We hebben de boot sinds 2010. Het is onze eerste eigen boot. We hebben in het verleden wel eens zeilbootjes gehuurd en we hebben vaarervaring opgedaan op een Batavia die we mochten lenen. Op een

gegeven moment verlangden we naar een eigen boot. De *Aquilon* voldeed aan alle eisen. De maatvoering en uitrusting was goed en ook de prijs was gunstig. We kochten haar in Zeewolde.'

'Wat voor type is het?' vraag ik.

'Een Kievit 27. Gemaakt in Zeeland bij Van der Rest, een pionier op het gebied van het bouwen van polyester jachten. Deze werf heeft geloof ik ook de *Victoire* gemaakt, maar dat weet ik niet zeker. Het is een fijn schip, klassiek getuigd met een Volvo Pentta 12 pk inboard motor. De *Aquilon* is van 1976 en daarmee dit jaar op de kop af 50 jaar oud. In de jaren 90 is de boot overigens





volledig gerefit waarbij zij nieuw tuigage en ook een nieuwe motor heeft gekregen.’

Op de vraag waar Willem en Els de boot meestal voor gebruiken, antwoordt Willem: ‘Voor weekenden en vakantieweken. We wonen in Cuijk. Dat is een uur en een kwartier rijden, dus komen om een dagje te varen loont de moeite niet. We hebben voor de haven in Harderwijk gekozen omdat Els hier 20 jaar heeft gewoond. We zijn dus goed bekend in deze omgeving. Een andere reden is dat we bij ons thuis zijn aangewezen op de Maas en de Maasplassen. Daar zijn veel vaste bruggen. Tijdens het zeilen is het niet handig om bij iedere brug je mast te moeten strijken. We varen hier op de randmeren en gaan zowel linksaf richting het IJ of rechtsaf richting Friesland. We kunnen er met vier personen op slapen en genieten er het meest van om gewoon in alle vrijheid wat rond te trekken. Om te gaan waar de wind en onze zin ons brengt. Het onderhoud van de boot doe ik zelf. In het verleden werd ik daarbij geholpen door een technische man, maar die is er

mee gestopt. Sindsdien doe ik het alleen. Een tijd geleden hadden we last van osmose. Er moest een nieuwe epoxylaag worden aangebracht, een echt grote klus, die heb ik wel uitbesteed.’  
 ‘Hoe lang zijn jullie al lid van Flevo?’ vraag ik. Er volgt even onderling overleg.  
 ‘We zijn nu, denk ik, ongeveer 13 jaar lid van de vereniging,’ zegt Willem. ‘We hebben een paar jaar in de oude haven gelegen en liggen nu met veel plezier op de E-steiger (E264).’

Nieuwsgierig naar spannende verhalen vraag ik Willem of hij wel eens iets bijzonders heeft meegemaakt als schipper. Hij aarzelt even, lacht, en vertelt vervolgens dat hij bij de oude sluis bij Enkhuzen met windkracht 6 op de kont van de boot iets heel spannends heeft meegemaakt.  
 ‘We voeren met meerdere schepen richting de geopende sluisdeuren. Het waaide aanzienlijk. Ineens ging het licht op rood en werden de deuren gesloten. De opstomende boten moesten allemaal schielijk achteruit. Ook ik. Bij het achteruitslaan

sloeg mijn roer door de beveiliging. Het gevolg was dat ik stuurloos werd. Met die wind en in die consternatie heb ik het even flink benauwd gehad. Gelukkig dreef onze boot in de richting van afgemeerde boten en werd ik door hen opgevangen. De boel kon in rust worden hersteld.’

Als ik Willem vraag naar zijn mooiste ervaringen gaat hij rechtzitten en zie ik zijn zeilershart.

‘Ik herinner me een oversteek van Workum naar Enkhuzen. Die dag klopte alles: een mooie stabiele wind uit de goede hoek, één lang rak, mooi zonnetje, mooie golflslag. Perfect. Op zulke momenten voel je je een bevoorrecht mens.’

Tuurlijk vraag ik hem ook naar een minder mooie ervaring.

‘Nou, aan de keren dat ik in mijn zwembroek met duikbrilletje en gewapend met een mes het water van 12 graden in moest om het fonteinkruid uit mijn schroef te snijden, bewaar ik geen prettige herinneringen! Bij ons zit de schroef midden onder de boot, dus je moet wel. Ook is er in het winterseizoen wel eens in de boot ingebroken. De dieven hadden onze windmeter, een paar lieren en de comfortseats meegenomen. Geen pretje!’

Ik ben door mijn vragen heen en we nemen afscheid. Tijdens het ordenen van mijn aantekeningen piept mijn telefoon. Willem laat er geen gras over groeien en stuurt een aantal foto’s. Leuk om zo via een interview weer kennis te maken met een enthousiast Flevolid.

<b>Naam   type   bjaar</b>	Aquilon / Kievit 27 / 1976
<b>Eigenaar</b>	Willem en Els Coers, sinds 2010
<b>Lengte over alles</b>	8,20 meter
<b>Breedte</b>	3 meter
<b>Diepgang</b>	1,40 meter
<b>Materiaal</b>	Polyester
<b>Totaalgewicht</b>	3500 kg
<b>Zeiloppervlak</b>	30 m <sup>2</sup>
<b>Motor</b>	Volvo Penta 12pk Inboard
<b>Mooiste ervaring</b>	De perfecte koers van Workum naar Enkhuzen in één rak
<b>Schipperschaamte</b>	Roer uit de beveiliging bij achteruitvaren met veel wind

Jaap Madern

# Bacteriegroei in je dieseltank. Ken je dat?

Door Klaas Voet met doerak Boetje

*Ik had er al wel eerder over gelezen, maar het drong nooit echt tot me door. Bijzonder hè, hoe dat kennelijk in je brein werkt. Maar je voelt hem al aankomen...het was september en ik voerde de jaarlijkse servicebeurt uit. Ja hoor, op het Delphi groffilter zat een lichte geel-oranje aanslag.*

## De theorie

In dieselolie zitten bacteriën. Ze groeien als ze met vocht in aanraking komen en als ze het warm krijgen, groeien ze harder. Aan moderne dieselolie wordt een biologisch component toegevoegd waardoor de diesel meer vocht aantrekt. Als de tank dan ook nog eens gemonteerd is in een warm motorruim, zijn de condities optimaal voor bacteriegroei. Vocht in de tank kan worden veroorzaakt door een lekke vuldop. Zeker bij doppen die vlak op het dek gemonteerd zijn zou ik waakzaam zijn op waterdichtheid.

Er kan ook condens in de tank optreden als de temperatuur flink daalt. Daarom wordt geadviseerd de tank helemaal te vullen voordat de boot de winter in gaat. De theorie erachter is dat er dan weinig lucht boven de diesel zit en er dus minder kans is op condensatie.

## Het probleem van bacteriegroei

Je ziet het niet, je ruikt het niet, de boot zinkt er niet van en zolang er niet te veel bacteriegroei is, doet de motor het goed. Dus geen probleem zou je uit gemak kunnen denken.

Eerlijk gezegd kom ik deze redenatie regelmatig tegen. Wel zo comfortabel en soms zou ik willen dat ik ook zo kon denken. Heerlijk relaxed lijkt me dat. De problemen worden echter voelbaar zodra de sludge (slib) die van de bacteriën komt, de brandstoftoevoer gaat blokkeren. Het kan de aanzuigleiding in de tank verstoppert, maar ook de filters kunnen vollopen. En als er

geen diesel bij de motor komt, ja, dan is het kinderlijk eenvoudig: dan stopt hij ermee. Ik ga niet in op de verschillende soorten bacteriën, maar er zijn er die een soort vlokken in de tank achter laten. Als je op onstuimig water vaart en de tank dus flink geschud wordt, gaan die vlokken zweven. Ze kunnen dan tijdens de vaart de aanzuigleiding verstoppert. Daar dobber je dan opeens. on-aangekondigd met een uitgevallen motor. Ik noem dat een probleem, er zijn er ook die het als een uitdaging zien.

## Wat ik zag

Bij ons waren er geen vlokken, maar was er sprake van een licht geel-oranje aanslag in het Delphi-filter. Met een velletje van de poetsrol was het eenvoudig weg te vegen.



Het hechtte slecht op de witte filterbehuizing en ook van het kijkglas was het goed weg te krijgen. Een ander verhaal was het bij de aluminium pen die dwars door het filter gaat. Hier kleefde de oranje laag enorm. Zelfs met reiniger was het niet weg te



krijgen. Ik heb trouwens een gouden tip voor de doe-het-zelfers onder ons: zorg dat je altijd een blauwe poetsrol aan boord hebt én voldoende reiniger. Achteraf heb ik begrepen dat WD40 goed werkt om de kleverige aanslag te verwijderen. Zelf heb ik de aanslag met Dasty verwijderd. Dat ging mirakels goed. Over Dasty later meer.

## Onze tank

De constatering was dus een bacteriebesmetting. Nou, dat moest verwijderd worden. Daarvoor moet de tank leeg, maar we hadden net vol getankt: 140 liter diesel maar liefst. Bij ons hangt er onder de stalen tank een waterzak met onderin een aansluiting voor het peilglas. Die kun je goed gebruiken om een slang op aan te sluiten. Wij varen met een Doerak met relatief veel ruimte: de houten vloer eruit en je kunt vrij aan de tank werken. Helaas zaten er geen inspectieluiken in de tank, dus schoonmaken was niet mogelijk zonder eerst een fatsoenlijke toegang te maken. De boot is 48 jaar oud, voor het eerst zou zichtbaar worden hoe de tank er na al die jaren en ca. 4000 vaaruren bij staat.





### Mangaten en kraantjes

Inspectieluiken zijn te koop op verschillende websites, maar met een gat van circa 10 cm dacht ik de tank –die een meter lang is en waar halverwege een slingerschot in zit– niet te kunnen schoonmaken. Dat zouden er twee moeten worden. Het is, als je er mee bezig gaat, allemaal onbekend en als je er mee bezig gaat, moet je keuzes maken. Mijn inschatting was dat een gat van 10 centimeter te klein zou zijn om je arm doorheen te steken én te kunnen zien wat je doet. Het gat moest dus groter worden. Uiteindelijk zijn er twee grotere luiken gekomen die ik uit kostenoverweging zelf gemaakt heb. Benodigheden: 5 mm staalplaat deksel, bouten, moeren, grote volgringen, dieselbestendige vloeibare pakking en twee flappen brandstofbestendig rubber.

Om het in de toekomst gemakkelijker te maken, heb ik, toen de tank leeg was, met-



een een aftapkraantje geplaatst. Vanaf nu is het een kwestie van slang erop, kraantje open en aftappen maar. Wel zo eenvoudig.

### Pompen en filteren

We hebben na de laatste tankbeurt nog tien uur naar de loods in Hasselt gevaren, maar desondanks zat er nog iets van 120 liter met bacteriën vervuilde brandstof in de tank. Gelukkig heb ik een aantal witte tanks van 20 liter staan. Dat was voldoende om alle vervuilde diesel in op te vangen. Bij Amazon heb ik twee brandstofpompjes en een slang aangeschaft, daarna kon het



pompen beginnen. We hebben het niet geklokt maar alle brandstof was overgepompt en gefilterd in ongeveer twee uur.

Na wat zoeken en navraag bleek dat als je dit door een bedrijf laat uitvoeren, de uitkomende diesel op 2 micron gefilterd wordt. De vervuilde brandstof hoeft je na deze filtering niet af te voeren. Het niveau van deze filtering is zo hoog dat bacteriën en andere vervuiling in het filter achter blijft.

‘De diesel is dan schoner dan wanneer je het aan de pomp koopt’, waren de woorden van de specialist die ik hierover sprak. Om de diesel niet af te hoeven voeren heb ik daarom filters besteld. Helaas moest je er minimaal 5 afnemen. wat de kosten opdreef.

### Chemische middelen

Om bacteriegroei en dus vervuiling te stoppen, heb ik een shock-dosering bac-

teriedodend middel aan de diesel toegevoegd. Wij halen onze motorspullen altijd bij Bakker-IJlst en die adviseerde Bardahl DAB, Diesel Anti Bacterie. Voor wie dat ver weg vindt: m'n ouders wonen daar dichtbij, dus is het voor ons makkelijk aan te rijden. De toevoeging van het middel heeft zijn werk goed gedaan. Na de winter ben ik zowel in de witte opslagtanks als in het nieuwe Delphi-filter geen aanslag meer tegengekomen. Vanaf nu voeg ik dit middel preventief bij iedere tankbeurt in een onderhoudsdosering toe. Een goed en veel gebruikt alternatief is Grotamar. Bij Scherpenzeel verkopen ze een vergelijkbaar product dat geconcentreerder is. Je hebt er dus minder van nodig, waardoor de kosten minder hoog zijn.

Waar ik niet uit ben, is de belasting op het milieu van dit spul. De ellende die Roundup en dergelijke middelen op het milieu

hebben, is enorm. Daar doe ik aan mee door zelf dit gif te gebruiken. Dit is een ding waar ik niet goed uit ben, ik zou er graag meer over willen weten. Als ik erop zoek, vind ik terug dat een groot deel in de motor verbrandt, maar een klein deel ook niet en dus via de uitlaat in het water en de lucht terecht komt.

Als er iemand is die hier iets zinvolsvan kan zeggen, zou ik het mooi vinden als je hier een artikeltje over schrijft voor in de volgende Langszij. Tot andere inzichten zich aandienen, pak ik het vooralsnog op deze manier aan. Niets doen vind ik na deze ellende geen optie.

### Schoonmaakmiddel

Dasty is een schoonmaakmiddel dat iedereen wel kent, denk ik. Ik heb het gebruikt om de binnenkant van de tank schoon te maken. Insproeien, even laten inweken en met een droge katoenen doek uitwrijven. Dat ging heel goed. Wat ik toen nog niet wist, is dat Dasty aluminium aantast. In ieder geval is de filterbehuizing van onze motor van aluminium, maar wellicht zit in de dieselpomp ook aluminium verwerkt. Het is dus zaak om goed na te spoelen en alle Dasty-resten te verwijderen. In ons geval zal ik nu achteraf de aanzuigleiding onder in de tank nog naspoelen. Daar kun je met een doek niet bij, maar er is wel een kleine hoeveelheid Dasty in terecht gekomen.

Er zijn bedrijven gespecialiseerd in het reinigen van de dieseltank. Er zijn filmpjes

op YouTube te vinden. Er zijn artikelen over te vinden en ga zo maar door. Waar ik niet veel over kan vinden, is hoe om te gaan met de vervuiling die in de slangen, filterbehuizing, sproeiers en opvoer- en hogedrukpomp zit. De adviezen zijn wisselend en blijven weg van trefzekere aanpak. Ik overweeg enerzijds een toevoeging aan de brandstof te doen die de sproeiers reinigt en anderzijds een tweede toevoeging te gebruiken die het hele systeem reinigt. Kwaad zal het niet kunnen, maar of het afdoende is weet ik niet. De tijd zal het leren. Ook hier is aanvulling op mijn ervaring zeer welkom.

### Tot slot

Al met al is deze schipper een ervaring rijker. Ik blijf wel achter met een paar vraagtekens. Het is een kwestie van twee dingen: afwachten of de bacterie nog terugkomt en de inspectieluiken goed afichten. De kosten heb ik niet bijgehouden. Ik schat dat het al met al ca. € 300 heeft gekost, inclusief de pompen en filters die ik nu al klaar heb staan voor een volgende keer.

Ik ben technisch onderlegd maar zeker geen specialist. Het kan best zo zijn dat er leden binnen onze vereniging zijn die hier meer verstand van hebben of iets vinden van hetgeen ik hier schrijf. Ik heb een verslag geschreven op grond van mijn bevindingen en oplossingen, maar heb niet de pretentie dat ik alles weet. Mocht iemand hier ook mee te maken hebben en willen overleggen, dan kun je mij uiteraard benaderen.

## De eilandbeheerder Pierland

*Op verlaten Pierland leggen Margreet en ik aan. Na enige tijd komt de eilandbeheerder met zijn bootje langsvaren. Hij ziet ons vlaggetje van Gastvrije Randmeren en we maken een praatje. Ik vraag hem vervolgens of ik hem mag interviewen voor de Langszij. Dat mag. 'Maar morgenochtend niet te vroeg hoor,' zegt hij.*



De volgende morgen lopen we naar zijn plek op het eiland. We zien een bord met het opschrift Kamp Pierland boven de deur. We bellen aan (lees: trekken aan een touwtje waardoor een koebel gaat klingelen) en worden welkom geheten door een speelse bordercollie die ons kwispelend begroet en wil spelen. We stellen ons voor, horen dat de speelgrage collie Gizli heet en zijn onder de indruk van hoe het terrein eruitziet. 'Wil je een rondleiding?' vraagt Peter, de beheerder. Hij leidt ons vervolgens rond

over zijn terrein. We zien een douche, een toilet, de apparatuur waarmee hij werkt, een heuse houtoven en de open ruimte waar hij momenteel hout aan het kloven is. Vervolgens gaat hij ons voor naar een halfopen tent met een bankstel en een vuurplaats waarin een vuurtje brandt. We nemen plaats en hebben een mooi uitzicht. Vanuit die tent kun je de entree en een groot deel van het eiland zien. Een prachtig plekje. 'Koffie?'

'Hoe lang doe je dit al?' vraag ik. 'Dit is geloof ik het vierde seizoen. Hiervoor heb ik 19 jaar in de (thuis)zorg gewerkt. Toen ik daar klaar was raakte ik in gesprek met Edwin, de beheerder van Knarland, en Gerrit, de beheerder van



De Biezen. Die vertelden me dat er een beheerder voor Pierland werd gezocht omdat Tjebbo van Dijk (de beheerder met de grote snor, red.) kort daarvoor was overleden. Ik zag dat wel zitten. De start was best spannend. Als beheerder leef je van het liggeld en het is best een omschakeling als je gewend bent aan een vaste baan met een vast inkomen.'

Ondertussen laat Gizli weten dat hij nog steeds wil spelen. Hij drukt met zijn kop tegen m'n been, kijkt smekend omhoog en brengt een stok. 'Gizli is een echte verbinder,' zegt Peter. 'Er zijn schippers die vanwege de hond door hun kinderen worden gedwongen om op Pierland te verblijven. Hij is een onvermoeibare speelkameraad.'

We vervolgen het gesprek.

'Ik werk ook bij het Aquacentrum. In de winter maak ik daar wat meer uren zodat ik in de zomer hier meer kan zijn. Ook beheer ik in het voor- en naseizoen het eiland De Ral. Verder heb ik ook gewoon een huis en een gezin.'

Op de vraag wat leuk is aan de functie van eilandbeheerder, begint hij te stralen. 'De enorme vrijheidsbeleving. Het gevoel van vrijheid is gigantisch. Daarnaast kan ik zo enorm genieten van de natuur. Met name het ontwaken van het eiland 's ochtends en het in slaap vallen 's avonds, met alle verstilling die daarbij hoort, is zó mooi!'

'Het onderhoud van het eiland doe ik samen met Gastvrije Meren. We hebben een goede samenwerking. Zij doen met name het groot onderhoud. Het graf van Olde Pier (Olde Pier ligt op het eiland begraven, red) wordt voornamelijk door de gasten onderhouden.'

'Op het eiland geldt een sprokkelverbod. Er mag op het eiland een kampvuurtje worden gemaakt, mits dat op een goede manier gebeurt. Maar voor dat kampvuur mag



geen hout worden gesprokkeld op het eiland. Sinds het sprokkelverbod blijft er veel meer dood hout in het bos liggen. Je ziet de biodiversiteit toenemen en de natuur zich herstellen. Het is de bedoeling dat gasten zelf het hout voor het vuurtje meenemen. Voor de gevallen waarbij dat niet lukt, kunnen zij bij mij een zak met hout kopen. Zo kan er een fikkie worden gebouwd zonder dat er gesprokkeld wordt.'

We praten verder over de Peters werk hier op het eiland. 'De diversiteit aan mensen die het eiland bezoeken, is hoog. Dit maakt mijn werk leuk, maar geeft soms ook uitdagingen. Ik beheer met geduld en vriendelijkheid. Gelukkig gaat het over het algemeen heel goed.'

We schrikken op door het geluid van een gans die op anderhalve meter afstand al galkend voor ons langsloopt. 'Dat is Pier,' zegt

Peter. 'Ze doet alsof het eiland van haar is. Ze broedt op dit moment even verderop en is altijd in en op de compound. Ze komt hier al jaren. In het voorjaar heeft ze wat aandacht van mannetjesgansen, vervolgens wordt ze bevrucht en dan keert ze terug naar de compound om haar eieren te leggen. De mannetjes hebben daarbij het nakijken. Pier verblijft graag waar het eten en de aandacht goed is. In het naseizoen, zo tegen de ganzentrek aan, wordt ze altijd wat onrustig. Zij blijft dan bij mij in de buurt. Ze vliegt zelfs met me mee als ik met mijn bootje vaar. Pier is trouwens een aantal jaren geleden door een hond gebeten. Niet iedere hond erkent het gezag van Pier klaarblijkelijk automatisch. Aan die beet heeft zij een wat slepende tred overgehouden. Haar goose-with-an-attitude-houding is echter onbeschadigd.'

Peter wijst ons vervolgens op de gansen in het water.

'De gansen daar in het water zijn allemaal mannetjes. Die zien in Gizli een zeker gevaar voor hun op het eiland broedende vrouwtjes en houden op veilige afstand alles in de gaten.'

Verzot op anekdotes en spannende verhalen vraag ik Peter wat het raarst is dat hij hier op het eiland heeft meegemaakt. Hij aarzelt geen moment.



'Aan het eind van een middag in het vorige seizoen, kwam er een bootje met drie jonge jongens binnenvaren. Zij waren voor het eerst zonder ouders op Pierland om te overnachten. Keurige jongens die een keurig vuurtje maakten. Niets aan de hand. Ineens zie ik boven de struiken van het eilandje in het midden van het water, net buiten mijn directe zicht, een enorme zwarte rookwolk. Ik dacht gelijk dat iemand een autoband op het vuurtje had gegooid. Ik ben vervolgens met een rotgang naar de kids gevaren. Andere eilandgasten waren al met hun brandblusser naar het vuur gerend. Wat bleek? De heren hadden het vuur met wat benzine aan willen maken of op willen porren en toen was de jerrycan ineens in brand gevlogen. Gelukkig waren zij ongedeerd, op het trillen van de schrik na. Ook de gording van het eiland en de bosrand waren onbeschadigd. Gelukkig was er geen benzine in het water gekomen.'

Fijn dat het zo goed is afgelopen.

We nemen afscheid van Peter, van Pier en van Gizli en lopen terug naar onze boot. In het water zien we twee baltzende futen. Van een afstand horen we Pier ergens commentaar op leveren. We kijken elkaar aan. Het is en blijft een bijzonder eiland.

Jaap Madern en Margreet Fresen

# barstensvol creativiteit

GraphFruits verzorgde voor deze Langsij het ontwerp en het drukken ervan.

Dat doen wij voor veel verenigingen, stichtingen en bedrijven, maar vooral ook graag voor u.



*GraphFruits*<sup>®</sup>  
vruchtbaar grafisch ontwerp

06 53 66 61 64

[www.graphfruits.nl](http://www.graphfruits.nl) | [info@graphfruits.nl](mailto:info@graphfruits.nl)